

Гернего Ю.О.

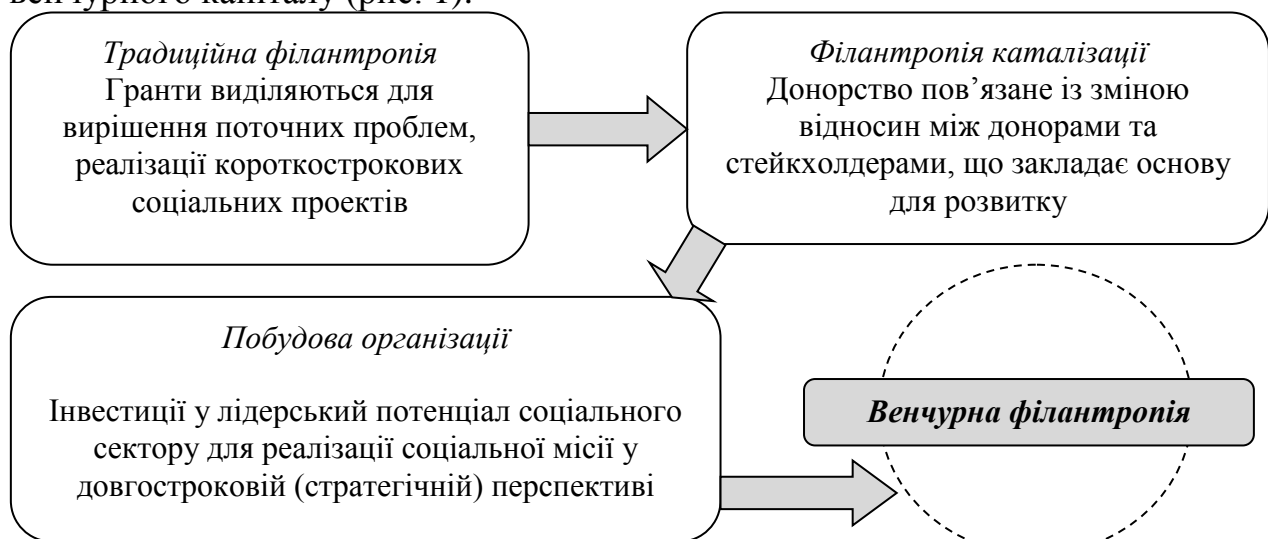
*к. е. н., доцент кафедри корпоративних фінансів і контролінгу,
Київський національний економічний університет ім. В. Гетьмана
м. Київ, Україна*

ІНВЕСТИЦІЙНА ПРИРОДА ВЕНЧУРНОЇ ФІЛАНТРОПІЇ: СУТНІСНІ ХАРАКТЕРИСТИКИ ТА МАЙБУТНЄ

Сучасне суспільство диктує якісно-нові вимоги до напрямів розвитку конкурентоспроможного бізнесу. Так, у розвинених країнах світу поряд із комерційною діяльністю особливого значення набувають інвестиції для цілей розвитку суспільства та підтримка екологічних рухів. У свою чергу, розширення спектру об'єктів соціального інвестування зумовлює нагальну потребу пошуку інноваційних джерел, форм та методів фінансування. Зокрема, тренди збалансування людського розвитку в умовах сьогодення викликають також якісну трансформацію практик філантропії.

Наразі, у розвинених країнах світу все більшої популярності набуває використання для фінансування соціальних інновацій ресурсів венчурних філантропів. Це сприяє досягненню соціальних цілей із врахуванням умов високого ризику. Зокрема, у США джерелом венчурного капіталу залишаються приватні благодійні фонди. Натомість, у країнах Європи поряд із приватним сектором в окремих випадках венчурним філантропом виступають також органи державної влади.

Проте, недивлячись на існуючий досвід, венчурна філантропія все ще залишається достатньо інноваційним явищем у міжнародній практиці. Так, у науковому контексті цей термін згадується ще починаючи з другої половини 90-х років ХХ ст., коли у журналі *Harvard Business Review* було вперше поєднано механізми діяльності благодійних фондів із принципами залучення венчурного капіталу (рис. 1).

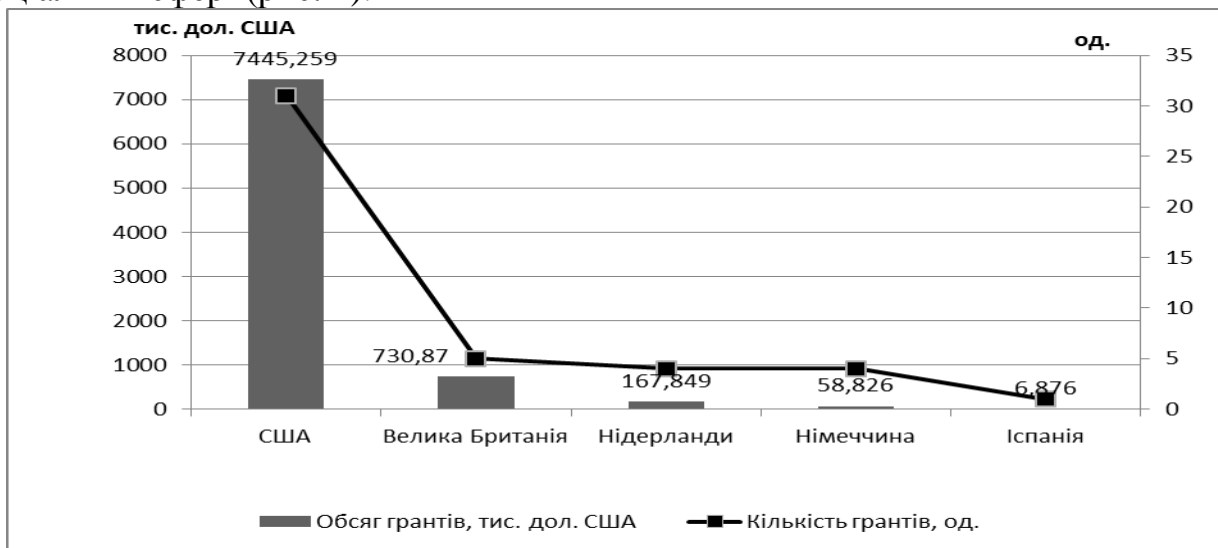
Рис 1. Підходи до розподілу практик філантропії*

* Джерело: узагальнено автором за [1; 2].

Варто наголосити на тому, що спроби диференціації можливостей залучення фінансових ресурсів для цілей фінансування соціальних інвестицій на засадах венчурної філантропії продовжується також в умовах сьогодення.

Специфіка наведеного вище поєднання полягає у впровадженні інноваційних інструментів та технологій венчурного фінансування у некомерційний сектор для цілей мінімізації ризиків та максимізації соціального ефекту.

Наразі, в Україні практика венчурної філантропії все ще не є достатньо відомою та поширеною. Проте, окремі венчурні філантропи уже виявили зацікавлення у підтримці соціальних проектів у нашій країні. Згідно із даними Foundation Centre в Україні реалізуються проекти вісьми венчурних фондів на загальну суму близько 8,5 млн. дол. США, зокрема окремі із них працюють у соціальній сфері (рис. 2).

Рис 2. Зарубіжні венчурні інвестиції в Україні *

* Джерело: складено автором за [3].

Очевидним лідером за вкладенням венчурного капіталу в економіку України є США. Проте, у майбутньому існує також перспектива більш тісної співпраці із європейськими благодійними фондами.

Таким чином, зміст венчурної філантропії, фактично, полягає у імплементації економічних методів у соціальній сфері з метою досягнення довгострокового соціального та в перспективі економічного ефектів. Важливими характеристиками венчурної філантропії є її націленість не на реалізацію окремих програм та проектів, а на вирішення довгострокових (стратегічних) завдань у соціальній сфері із залученням не лише фінансових ресурсів венчурних партнерів, але й додаткової підтримки реципієнтів за рахунок проведення індивідуальних консультацій, допомоги у вирішенні проблем у сфері управління персоналом, маркетингу та комунікацій.

Список літератури

1. Grossman A., Applaby S., Reimers S. Venture Philanthropy: Its Evolution and Its Future. Harvard Business School. 2013. № 9. 25 p.

2. Вигівська І. М., Хоменко Г. Ю. Сучасний механізм венчурного фінансування соціальних проєктів у конфліктні часи: обліковий вимір. Вісник ЖДТУ. 2018. № 4. С. 43 – 47.
3. Foundation Maps. Foundation Center. URL: <https://maps.foundationcenter.org/home.php> (дата звернення: 19.08.2018).

Дидескуль І.С.

студентка

Научный руководитель: **Колесниченко А.С.**,
*ассистент кафедры экономического анализа и учета,
Харьковский технический университет
«Харьковский политехнический институт»
г. Харьков, Украина*

ИНВЕСТИЦИОННАЯ ПРИВЛЕКАТЕЛЬНОСТЬ СУБЪЕКТА ХОЗЯЙСТВОВАНИЯ И ОПРЕДЕЛЯЮЩИЕ ФАКТОРЫ

На сегодняшний день инвестиционная деятельность является одним из важных факторов эффективного развития предприятия. Привлечение инвестиций и их рациональное использование способствует повышению конкурентоспособности предприятия, увеличению доходов, что придает экономические преимущества предприятию, а также повышает его стоимость на рынке. При этом, учитывая общую нестабильность и неустойчивость развития мировых социально-экономических систем, анализ и оценка инвестиционной привлекательности выступают одним из определяющих факторов принятия решения инвестором.

Различные аспекты оценки инвестиционной привлекательности экономических субъектов отражены в исследованиях таких ученых, как: Б.В. Бондарев, Л.М. Борщ, А.П. Крайник, К.В. Ермолова, Т.В. Латвинко и др. Среди зарубежных исследователей выделяются Г. Дж. Александер, Р. Брейли, Е. Грант, Д. Дин, Ч. Кант, Х. Леви, С. Майере, Р. Парк, С. Росс, П. Хавранек, А.С. Шапиро, У.Ф. Шарп и другие. Тем не менее, на сегодняшний момент точного определения инвестиционной привлекательности не существует. Это обусловлено различной интерпретацией данного понятия, исходя из подходов ученых.

Необходимо отметить, что определенные сложности возникают ввиду того, что существует огромное количество факторов, которые влияют на формирование инвестиционной привлекательности предприятия, в связи с чем большинство определений сводится к общему пониманию инвестиционной привлекательности как «системы или сочетания различных признаков внутренней и внешней среды» [1]. В целом, факторы инвестиционной привлекательности принято разделять на внешние и внутренние.

Внешние факторы – это те факторы, которые не зависят от хозяйственной деятельности предприятия и оказывают косвенное воздействие на инвестиционную привлекательность предприятия. Их, в свою очередь, можно